

अवफ (1. अव + फ, vgl. फट्) m. laute Blähung: आकाशमवफेन गन्धयति
KAUC. 113.

अववधा = अवधा = आवाधा Segment der Basis eines Dreiecks Co-
LEBR. Alg. 70.

अववन्ध (von बन्ध् mit अव) m. Vorfall oder Lähmung des Augenli-
des, Blepharoptosis: वर्तमाव° Suçr. 2, 306, 12. व्याधिर्वन्धवन्धकः 307,
19 (vgl. बन्धो वर्तमः 309, 1).

अववाङ्कु (von 1. अव + वाङ्) m. Krampf im Arm Suçr. 1, 237, 2. 2,
43, 17.

अवबोध (von बुध् mit अव) m. 1) das Wachen, Wachsein (Gegens. स्वप्न)
Bhag. 6, 17. Kumāras. 2, 8. — 2) das Wahrnehmen, Erkennen, Kennen-
lernen, Erkenntnis: ज्ञानं सम्यगवबोधः P. 1, 3, 47, Sch. प्रतिकूलेषु तैनाय-
स्यावबोधः क्रोध इत्यते Sāh. D. 73, 22. बभूव सान्द्रे रजस्यात्मपरावबोधः
Ragh. 7, 38. भावावबोध 3, 64. तन्त्राव° Phab. 69, 16. 70, 2. 98, 16. 106, 6.
स्वात्माव° 1, 8. Bhārtr. 3, 91. Burn. Intr. 518, N. 2.

अवबोधन (von बुध् mit अव) n. Erkenntnis: बालावबोधनार्थम् Pañkāt.
5, 13. वार्तामात्राव° Daçak. in Benf. Chr. 180, 8.

अवब्रव (von ब्रू mit अव) m. üble Nachrede, s. अनवब्रव.

अवभञ्जन (von भञ्ज् mit अव) n. das Zerbrechen, Abreißen Suçr. 1, 85, 9.

अवभाषणा (von भाष् mit अव) n. das Reden Sāh. D. 69, 17.

अवभास (von भास् mit अव) m. 1) Glanz, Schein: अनभावाभासः KAUC.
130. समस्तगद्व° Çāṅkar. in Wind. Sāncara 129. भ्रूलाव° weiss
aussehend Suçr. 2, 268, 15. पीतावभासता gelbliches Aussehen 1, 49, 20. —
2) das Erscheinen, Offenbarwerden Vedāntas. in Benf. Chr. 217, 11. —
3) Raum, Bereich: बालानां अवभावाभासमागच्छामि ich komme in den
Bereich des Hörens der Kinder, d. h. ich werde bei ihnen bekannt
Saddh. L. in Burn. Intr. 596. Vgl. अवकाश.

अवभासक (von भास् im caus. mit अव) adj. ausstrahlend Vedāntas. in
Benf. Chr. 219, 12.

अवभासकर (अ + क) m. N. eines Gottes Lalit. 267.

अवभासप्रभ (von अ + प्रभा) m. pl. eine Klasse von Göttern Burn.
Lot. de la b. l. 3.

अवभासप्राप्त (अ + प्राप्त) N. einer Welt Burn. Intr. 89, 384.

अवभासिन् (von भास् mit अव) adj. schimmernd, schillernd: लक् Suçr.
1, 326, 2.

अवभृथै (von भृत् mit अव) m. Un. 2, 3. P. 6, 2, 144, Sch. Entledigung;
so heisst das Reinigungsbad für die Opfernden und die gebrauchten
Gefässe, welches viele heilige Handlungen schliesst. AK. 2, 7, 27. H. 834.
अवभृथभूयमेति Rv. 8, 82, 23. अवभृथैव (wohl unricht. Accent) तडु-
पावति AV. 9, 6, 63. VS. 3, 48. 8, 27, 59. 18, 21. 19, 28. उन्मुच्य कृत्वा जिनमव-
भृथमभ्यवेति Ait. Br. 1, 3. 7, 17. Çat. Br. 2, 5, 2, 46. 3, 4, 3, 1. 4, 4, 3, 1. 10. fgg.
5, 3, 5, 26. u. s. w. यो कृ वा अयमयामावर्तः स कृत्वभृथः 12, 9, 2, 4. अवभृथ-
मभ्यवयति Pañkāv. Br. in Ind. St. 1, 34, 16. Shāp. Br. 3, 1 ebend. 36,
19. नावभृथं सरस्वत्याम् (अभ्यवेयुः) Kāt. Çr. 24, 6, 22. प्रतिपूर्वावभृथाः
22, 7, 16. 4, 3, 5. 5, 2, 21. 4, 33. u. s. w. अवभृथवत् 19, 5, 11. 16. 26, 7. अ-
वभृथेष्टि 3, 12. 7, 11. 2, 8, 17. — Âçv. Çr. 6, 10, 13. Gṛh. 1, 10. 6, 13. KAUC.
140. Khānd. Up. 3, 17, 5. M. 11, 82. Jāñ. 3, 244. Indr. 5, 29. MBh. 12,
240. R. 4, 22, 32. Ragh. 1, 84. 6, 61. 9, 18. 11, 31.

अवभेदिन् (von भिद् mit अव) adj. zerspaltend VS. 16, 34.

अवध (von भरू mit अव) m. das Forttragen, s. अनवध.

अवधट्ट (1. अव + धट्?) adj. flachnasig P. 5, 2, 31. AK. 2, 6, 4, 44. H. 431.

ऽटः पुरुषः, ऽटा नासिका, ऽटम् Flachnasigkeit P. 5, 2, 31, Sch.

अवर्म (von 1. अव) Un. 3, 54 (अवर्म). Kāç. zu P. 4, 3, 8. 1) adj. f. आ. a) der
unterste, auch in übertr. Bed. (Gegens. परम्) AK. 3, 2, 3. H. 1442. परमे सधस्ये
पद्मवमे (= प्रतिपन्नमन् Naigh. 2, 16) वृत्तिने RV. 1, 101, 8. 108, 9. 10. 7,
32, 16. धर्मवै देवानामवमो विष्णुः परमः Ait. Br. 1, 1. अवमा मात्रा यदङ्कु-
लयः Çat. Br. 10, 2, 4, 2. अनवानवमो (nicht schlechter als A.) पुरीम् Ragh.
9, 14. Nach einem nom. act. (behält seinen Ton) im comp. P. 6, 2, 25. ग-
मनावमम् Sch. Vgl. अनवम. — b) der nächste: ब्रूनामेवमाय सधस्ये RV.
2, 33, 12. स तं नो अमे अवमो भवेति नेदिष्टो अस्या उपमो व्युष्टौ 4, 1, 5.
या तं उत्तिरवमा या परमा या मध्यमा 6, 23, 1. आ वां रथमवमस्या व्युष्टौ
मुत्तयवो वृषणो वर्तयतु 7, 71, 3. 1, 103, 4. 3, 30, 16. — c) der letzte, jüng-
ste: ये मध्यमानां उत नूनानां उतावमस्यं पुरुहूत वेदि RV. 6, 21, 5. — d)
abnehmend, um — weniger: एकावमान्यमुखाणां (कुन्दांसि) ततः पञ्चदश-
तरात् RV. Prāt. 16, 3. — e) पितर अवमाः Agnisv. in Ind. St. 2, 90, N.;
s. उम. — 2) n. तिष्ठ्यतदयस्यैकदिनवारः Gort. im ÇKDr. a lunar
day, exactly coinciding with a solar one Wils.

अवमताङ्कुश (अवमत [s. u. मन् mit अव] + अङ्कुश) m. ein hartnäckiger
Elephant, der des Hakens spottet, H. 1222.

अवमति (von मन् mit अव) m. Herr, Gebieter Çatādh. im ÇKDr.

अवमत्तर (wie eben) m. Verächter M. 2, 163. MBh. 19, 25. पराव°
R. 3, 37, 23. पुद्गव° Pañkāt. III, 23.

अवमत्तव्य (wie eben) adj. gering zu achten, zu verachten: वालो ऽपि
नावमत्तव्यो मनुष्य इति भूमिपः M. 7, 8. स त्वया नावमत्तव्यः R. 2, 39, 25.
न तु ते सो ऽवमत्तव्यः 3, 73, 66.

अवमन्य and अवमन्यक (von मन्य् mit अव) m. eine Beulenkrankheit
Suçr. 1, 59, 4. 299, 2. 2, 124, 6. — 1, 59, 18. 2, 92, 8.

अवमर्द (von मर्द् mit अव) m. Bedrängung, das in-die-Enge-Treiben
AK. 2, 8, 2, 78. H. 800. Mb. d. 43 (= अभिमर्द). स च त्वमासाव रणावमर्द
परिश्रमं गच्छसि निश्चितार्थः R. 5, 43, 7. बलावमर्दस्वपि संनिविष्टो यथा न
गर्ह्युरुदारसत्त्वाः 11. MBh. 12, 2183.

अवमर्दन (wie eben) 1) adj. bedrängend: शत्रुबलावमर्दनः R. 3, 35, 114.
— 2) n. a) das Reiben: कृत्वा पादव° Pañkāt. 34, 12. — b) das Bedrän-
gen: रामरणाव° R. 3, 23, 26. इन्द्रजिह्वाव° 6, 69, in der Unterschr.

अवमर्दिन् (wie eben) adj. bedrängend: वैरिवंशाव° Kāthās. 23, 58.

अवमर्श (von मर्श् mit अव) m. Berührung: कृतावमर्शा (lies ऽर्शा) Çik.
116, v. l. für अभिमर्श. Vgl. अनवमर्शम्.

अवमान (von मन् mit अव) m. Geringachtung M. 2, 162. Bhag. 14, 25,
v. l. (für अपमान). R. 2, 22, 3. 4, 34, 31. Kāthās. 6, 119. 10, 34. राजाव°
(doppelsinnig) 20, 21.

अवमानन (von मन् im caus. mit अव) n. und ऽना f. dass. AK. 1, 1, 3,
23. H. 1479, Sch. स्वावमानन (obj.) H. 321. Sāh. D. 64, 8. भृत्याव° (subj.)
Kāthās. 1, 66.

अवमानिन् (von मन् mit अव) adj. geringachtend, verschmähend: स-
र्वलोकाव° R. 5, 81, 6. उपस्थितश्रेयोऽव° Çik. 91, 16.

अवमान्य (von मन् im caus. mit अव) adj. gering zu achten M. 9, 82.